

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

nanciscimur. Hæc est fiducia, quam habemus ad Deum &c. 1. Joh. 5. v. 21.

Per *pœnitentiam* accipimus liberationem, vel ad minimum levamen, in temporalibus pœnis, ut Ninivitarum exemplo constat, Joh. 3. v. 10. Idè ipse Deus ait: Repentè loquar adversus gentem &c. Jer. 18. vers. 7. 8.

Per *pœnitentiam* potimur tandem vitâ æternâ, non quidem *ratione meriti*, sed *ratione medi*, quia medium illud est à Deo ordinatum, per quod bona sua nobis promittit, *unicè propter Christum*, quem peccator pœnitentiam agens, verâ fide apprehendit. Fides enim est quasi *anima pœnitentia*, & quicquid non ex fide est, peccatum est, Rom. 14. v. 25.

Idè pœnitentiam nobis fideliter commendatam habeamus, ne desperemus, si ex infirmitate humanâ, delicto aliquo præoccupati fuerimus, sed in tempore rescipientes, de admissis peccatis doleamus, & Christum, qui peccata nostra expiavit, verâ fide apprehendamus, sic ille miserebitur nostri,

mundabit iniquitates nostras, & projiciet in profundum maris omnia peccata nostra, Mich. 7. v. 18.

-- Si pœnitet, haud nocet error.

Si impius egerit pœnitentiam &c. Ezech. 18. vers. 21.

S. Ignatius memorat, quod peccatorum cum desperatione conflictanti, Christus apparuerit, qui ostensis ei vulneribus, dixerit: Ecce desperatione te perditurus es: ecce! hæc vulnera propter te accepi, & si hæc non sufficiunt, adhuc semel pro te moriturus sum.

Idem animus adhuc hodie Servatori nostro est, in omnes peccatores, qui seriâ pœnitentiâ ad eum redeunt: propterea nemo desperare debet, licet peccata sua sint velut arenæ maris. Verum enim manet, quod Paulus ait: Ubi exuperat delictum, ibi exuperat gratia, & sicut regnavit peccatum in mortem; ita & gratia regnet per justitiam in vitam æternam, per Jesum Christum, Dominum nostrum, Rom. 5. ult. Cui sit laus & gloria, in secula! Amen.

Dominica XII. post Trinitatis.

Evangelium Marc. 7. v. 31. — 37.

EXORDIUM.

CUm Deus ter Opt. Max. universam hanc mundi machinam absolvisset, valdè id ei probatum est: Vidit enim Deus cuncta, quæ fecerat, & erant valdè bona, Gen. 1. 31.

Quando præclarum illud miraculum, quod Christus in *μικροβόλον*, videlicet in furdo & muto, tanquam magister sanationum patravit, intuemur: illud eodem ferè encomio concluditur, dum populus sum-

mâ cum admiratione in hæc verba erumpit: Omnia bene fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui.

Hoc ex re & vero Christo competit. Quemadmodum enim quoad divinam naturam cooperatus est, in *creatione*, & cum Patre & Spiritu sancto, totam hanc universitatem ex nihilo produxit, ut dictum fuerit: Omnia valdè bona. Unde dicit: Pater meus operatur, & ego operor, Joh. 5. 17. Sic

R r

etiam

etiam in diebus carnis suæ virtutem suam exeruit in *reparatione*, quod & non cessat facere in *regeneratione*, ut crepti de potestate tenebrarum, Col. 1. 13 qui naturam sumus filii iræ, Eph. 2. 3. filii Dei, hæredes Dei, & cohæredes Christi, Rom. 8. 16. 17.

Primo creationis die, dixit Deus, fiat lux, & facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona, ut refert Moses, Gen. 1. v. 3. Idem de Christo dicere possumus, Venit enim in mundum, ut vera lux, Joh. 1. v. 9. ut omnis, qui credit in eum, in tenebris non maneat, Joh. 12. v. 45. sed habeat lumen vitæ, Joh. 8. v. 12.

Secunda die fecit firmamentum, divisitque aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum: id erat valde bonum. Sic & bonum est, quod Christus nobis *firmamentum*, sive *firmam mansionem* in domo patris cœlestis paraverit, Joh. 14. v. 2. ut cum Paulo dicere possimus: Scimus, quoniam si terrestris domus nostra hujus tabernaculi dissolvatur, &c. 2. Cor. 5. v. 1.

Tertio die creavit Deus herbam virentem, lignumque; faciens fructum, id erat valde bonum. Ita etiam bonum est, quod Servator per Evangelii concionem nos in pascuis herbosis pascit, Psal. 23. v. 2. quod juxta alimoniam temporalem, & ratione animæ cibamur. Non enim solo pane vivit homo, &c. Matth. 4. v. 4.

Quarto die creavit Deus luminaria cœli, solem, lunam & stellas. Et hoc quoque bonum erat: Sic non minus bonum est, quod Christus in Ecclesiâ quotidie dat, quosdam Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios Evangelistas, alios verò Pastores & Doctores, Ephes. 4. v. 11. hi sunt luminaria mundi, Matth. 8. v. 14. & spiri-

tuales stellæ, quas habet in dexterâ suâ, Apoc. 1. v. 20.

Quinto die produxit Deus ex aquis omne volatile & varias pisces, id erat valde bonum. Sic & bonum est, quod Christus baptismum instituit, quo tanquam medio renascimur ex aqua & spiritu, Joh. 3. v. 5. & mutamus virtutem, adscendentes alis, quasi aquila, Esa. 40. v. 31.

Sexto die creavit hominem ad imaginem suam, ad imaginem Dei creavit illum, id æquè bonum erat: Sic & valde bonum est, postquam imaginem Dei per peccata amisimus, quod Christus eandem reparavit, nosque ad vitam æternam renovavit, hinc revelatâ facie, gloriam Domini, tanquam in speculo recipientes &c. 2. Cor. 3. v. 18. Merito itaque beneficia hæc cum populo in Evangelio celebramus, dicentes: Omnia bene fecit.

Nos absque ulteriori præloquio, ad ipsam Evangelii enucleationem progrediemur, meditaturi ex eodem:

I. Ἀρσενάριον, sive *notitiam nostris*.

II. Χριστολογία, sive *notitiam Christi*.

J.J.

Exegesis.

Quemadmodum magna sunt opera Domini, investigata in omne beneplacitum eorum, laus & magnificentia sunt opus ejus, Psal. 111. 2. 3. Sic è contrario Satanæ opera tetra & abominanda sunt. Hujus rei luculentum testimonium in homine habemus, qui initio ad imaginem Dei creatus est: postquam imaginem illam Dei perdidit, Diaboli mancipium factus, etiam forma mutata est, ut Adam filios genuerit non ad Dei, sed suam imaginem, Gen. 5. vers. 3.

De